

ných prostranství (§ 28 čís. 2 a 3 čes. obec. zř.) a žalobce opírá jej o to, že žalovaná obec jako kdokoliv jiný předpisů třicáté hlavy obč. zák. nešetřila a proto náhradou jest povinna. Rozhodnutí této otázky není podle §u 37 obec. zřiz. čes. vyhrazeno předchozímu rozhodnutí příslušného politického úřadu, nýbrž náleží nárok na náhradu škody o důvod takový opřený dle §u 1338 obč. zák. vyříditi pořadem právním.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení vyhovuje v podstatě zákonu a stavu věci. Zcela právem poukazuje k tomu, že žalující strana neodvozuje žalobní nárok z veřejnoprávní povinnosti obce, udržovati místní policii, nýbrž ze soukromoprávní její povinnosti jako podnikatelky stavby. V této vlastnosti nezachovala se podle názoru žalobcova žalovaná strana podle své povinnosti, založené jednak na všeobecném ustanovení §u 1297 obč. zák., podle něhož má každý vynakládati péči, jaká při průměrných schopnostech může býti vynaložena, jednak na zvláštním předpisu §u 380 tr. zák., podle něhož jest při provádění staveb opatřiti výstražné svítily. Povinnost obcí, šetřiti oněch opatrností, nelze zařaditi mezi úkoly, jim z veřejnoprávních důvodů při výkonu místní policie, zejména §em 28, čís. 2 a 3 ob. zř. uložené, neboť táž povinnost stihá i osoby soukromé a nestává se veřejnoprávní povinností proto, že jde o stavbu, kterou provádí obec, aneb že ji provádí na vodovodu aneb plynovodu, tedy podnicích, s kterými ovšem jsou spjaty též jisté důležité zájmy veřejné. Ty se pojí zpravidla ke všem úkolům obecním, jak veřejnoprávním, tak i soukromoprávním, již pro jejich hospodářský význam pro poplatnictvo obce, ale nemění ničeho na soukromoprávní povaze úkolů, o které právě jde.

Čís. 3679.

Jde o zboží jiné (aliud), je-li rozdíl mezi objednaným a dodaným zbožím tak podstatný, že by se při rozumném pojmání stavu věci obchodník ani nepokusil s takovým zbožím smlouvu plniti a také by ani nemohl očekávati, že je odběratel jako plnění smlouvy přijme.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1924, R I 206/24.)

Žalobce koupil od žalovaného osevní jarní pšenici značky Jaffet, zasel dodanou pšenici, ale při sklizni pšenice se zjistilo, že byla sice dodána značka Jaffet, ale promísená méněcennými druhy. Ježto výtěžek sklizně byl následkem toho menší, domáhal se kupitel na prodávati náhrady škody. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e žalobu zamítl, ježto byla podána po lhůtě čl. 349 obch. zák. O d v o l a c í s o u d zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, ji znovu projednal a rozhodl. D ů v o d y: Nesporně jest, že žalobce koupil od žalovaného družstva osevní jarní pšenici značky Jaffet, a zjištěno je znaleckým posudkem, že pšenice, kterou shledali znalci dne 3. srpna

1922 na pozemcích žalobcových byla Jaffetka, do níž byla však přimíchána i pšenice jiného druhu, jak ozimka, tak i jarka a že oba tyto poslednější druhy jsou méně cenné, což ostatně žalované družstvo připouští, popírajíc však, že pšenice, kterou byly tyto pozemky tehda osety, byla jimi dodána. Dokáže-li žalobce, že mu pšenice, tam zasetá, byla dodána žalovaným družstvem, provede zároveň důkaz, že tím žalované družstvo nesplnilo smlouvy, nedodavši mu určitý druh pšenice, který koupil, nýbrž směs této pšenice s pšenicí jiného, méně cenného druhu a místo jarky i ozimku, tedy něco zcela jiného. Výsledek setby této směsi, jak jej znalci zjistili, jest toho nejlepším dokladem. Zde nelze říci, že byla koupena a dodána pšenice, že byla smlouva splněna a že jde nanejvýše o plnění vadné, nedostatečné. Podmínkou smlouvy byl určitý druh pšenice. Vadným by bylo dodání pšenice toho druhu, ale špatné nebo horší jakosti — nikoli směsi, v níž jest i pšenice jiného, méněcenného druhu a místo vymíněné jarky i ozimka. Na tento případ nesplnění smlouvy nelze použití předpisu čl. 349 obch. zák. o promlčení nároku z vad jakosti (čl. 347 obch. zák.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Bezdůvodně vytýká stěžovatel napadenému rozhodnutí nesprávné právní posouzení věci. Jest v jednotlivém případě ovšem nesnadno rozpoznati, zda dodavatel dodal zboží — třebaže vadné, ale přece ještě zboží — objednané, či zda dodal zboží takové, jež nelze míti již za plnění smlouvy, nýbrž zboží jiné, aliud. Než v tomto případě dospěl odvolací soud zcela správně ku právnímu názoru, že zboží, o kterém znalci podali posudek, není již zbožím objednaným, nýbrž něčím jiným. Stěžejním bodem při řešení této otázky jest totiž okolnost, zda rozdíl mezi objednaným a dodaným zbožím jest tak podstatný, že by se při rozumném pojmání stavu věci obchodník ani nepokusil, takovým zbožím smlouvu plniti a také by ani nemohl očekávati, že je odběratel jako plnění smlouvy přijme. Obě jest zajisté v tomto případě vyloučeno, když, jak odvolací soud na základě znaleckého posudku zjistil, strana žalovaná dodala místo jarní pšenice »Jaffet« jakousi směs jarní a ozimní pšenice, jejímž setím vzniká až 50% ztráta zrna a asi 35% ztráta na slámě. Právem tudíž pokládal odvolací soud dodané zboží za aliud.

Čís. 3680.

Nárok na náhradu škody proti zasílateli, ježto neprovedl řádně odesílatelova příkazu, by zboží pojistil, nepromlčuje se ve lhůtě čl. 386 obch. zák.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1924, R I 207/24.)

Žalobu odesílatele na zasilatele (speditera) o náhradu škody, ježto zasilatel neprovedl řádně odesílatelova příkazu ku pojištění zboží, p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e zamítl, ježto byla podána po lhůtě